

Gepubliceerd in: *Kleintje Muurkrant*, 7 april 2006

Desinformatiecampagne dwarsboomt strijd tegen uraniumwapens

Henk van der Keur, stichting Laka

Drie jaar geleden werd mede door ondergetekende een internationale coalitie opgericht die het verzet tegen de productie en het gebruik van uraniumwapens zou gaan bundelen. Onlangs zag ik mij genoodzaakt deze coalitie, de International Coalition to Ban Uranium Weapons (ICBUW), te verlaten. Het bleek niet mogelijk een gezamenlijk strategie te ontwikkelen. De meningsverschillen over de te voeren strategie werden hoogoplopende conflicten maar werden desondanks ontkend en dus werd ook mijn aanbod om er via mediatie uit te komen afgewezen.

De problemen die ik in het bijzonder binnen ICBUW heb ondervonden gelden ook voor de anti-uraniumwapenbeweging in het algemeen. De belangrijkste redenen waarom de anti-uraniumwapenbeweging niet in staat is een effectieve campagne te ontwikkelen komt volgens mij doordat een groot deel van deze beweging irreële denkbeelden voedt en koestert over de feitelijke risico's van uraniumwapens en over de positie van de coalitie en de campagne in het politieke en maatschappelijke krachtenveld. Een groot deel van de beweging accepteert bijvoorbeeld informatie afkomstig van één bron als 'bewijs', of afficheert zich als anti-oorlogsbeweging waardoor ze potentiële invloedrijke medestanders als militaire vakbonden van zich vervreemden. Binnen ICBUW was ik een voorstander van een strategische samenwerking met militaire – of veteranenorganisaties. Hoewel niet iedereen daar een voorstander van was. Ook binnen Laka was er discussie over dit soort strategische samenwerking. Uiteindelijk waren we binnen ICBUW wel tot overeenstemming gekomen die strategie te volgen, maar daar hebben alle lidorganisaties zich desondanks niet aan gehouden. Ik ben van mening dat deze strategie noodzakelijk is. Ook bij de landmijnen- en clustermunitecampagne hebben een strategie waarbij met deze organisaties wordt samengewerkt.

Dit zijn slechts een paar voorbeelden van strategieën die een verbod op uraniumwapens niet dichterbij brengen, immers de conventie waarvoor we ijverden zou uiteindelijk door het establishment goedgekeurd en ondertekend moeten worden. Dat is verschrikkelijk jammer, want het gebruik van uraniumwapens is net als het gebruik van landmijnen en clustermunitie een serieus probleem dat veel meer aandacht verdient. Dat wordt zelfs door wetenschappers, zoals Dr. Alexandra Miller, in dienst van het Pentagon niet betwist [1].

Veertien jaar geleden hoorde ik voor het eerst over het gebruik van verarmd uranium (DU)[2] in wapensystemen in de Golfoorlog van 1991. Ik zocht contact met organisaties van veteranen in de Verenigde Staten en kwam terecht bij een netwerk van grassroots-organisaties, Military Toxics Project (MTP) genaamd, die strijden tegen de wijdverspreide milieuvervuiling die door het Amerikaanse Leger wordt veroorzaakt. De MTP verenigt inheemse Amerikanen, veteranenorganisaties, vredesgroepen, anti-kernwapengroepen, en bijvoorbeeld werknemers uit de uraniumverwerkende industrie en burgers die in de nabijheid leven van DU verwerkende industrie of test- en trainingsterreinen waar met DU projectielen wordt geschoten. Het netwerk organiseerde in november 1997 een succesvol Internationaal Forum over uraniumwapens in Arlington, op een steenworp afstand van het Pentagon[3]. Tijdens de conferentie lanceerden ze een DU-project en een jaar later startten ze een e-maillijst voor het uitwisselen van informatie over DU ('du-list').

Halverwege de jaren negentig werd duidelijk dat ofschoon tienduizenden, mogelijk zelfs enige honderdduizenden, Amerikaanse en Britse veteranen tijdens de Golfoorlog en Balkanoorlogen waren blootgesteld aan uraniumstof, er slechts enige tientallen van hen geselecteerd werden voor onderzoek onder de hoede van het Amerikaanse ministerie van

Defensie[4]. Op het congres van de MTP werd nagedacht over een strategie die slachtoffers van DU uitzicht bood op medisch onderzoek, zodat er een adequate medische behandeling voor hen zou kunnen worden ontwikkeld. Er was geen uitzicht op het nemen van verantwoordelijkheid door de overheden, zodat de MTP zelf een test wilde ontwikkelen voor deze veteranen. Halverwege 1998 kwam een pilot-studie met test beschikbaar, samengesteld door de onafhankelijke adviseurs Dr. Rosalie Bertell en Dr. Hari Sharma. Deze test toonde inderdaad DU aan in de urine van een aantal veteranen [5]. Op basis hiervan werd begonnen aan de ontwikkeling van een protocol voor een studie onder 500 veteranen.

Maar de ontwikkeling van zo'n protocol werd tegengewerkt door Dr. Asaf Durakovic. Op de MTP-conferentie in Arlington werd hij nog als een held ontvangen, omdat hij was opgekomen voor de met DU besmette Golfoorlogveteranen. De kolonel bd van het medische corps in het Amerikaanse Leger en professor in de radiologie en nucleaire geneeskunde, zou 11 februari 1997 als hoofd van de nucleair geneeskundige dienst van het medisch centrum van het ministerie van Veteranenzaken in Wilmington, Delaware, zijn ontslagen. Dezelfde dag sprak hij in een brief aan president Clinton over 'de samenzwering tegen de veteranen van de Verenigde Staten' en dat alle medische dossiers en laboratoriumtesten van een met DU besmette groep Golfoorlogveteranen, die hij onder zijn hoede had, verloren waren gegaan door deze samenzwering[6]. Hij verzekerde de deelnemers aan de MTP-conferentie zijn medewerking aan het project. Maar langzamerhand groeiden er twijfels over zijn intenties en over het Uranium Medical Research Center (UMRC) dat hij inmiddels had opgericht. Hij werkte niet mee aan het MTP-protocol maar ging op eigen houtje Amerikaanse en Britse Golfoorlogveteranen testen, zonder dat daarvoor een goed protocol voor handen was. Inmiddels is er een goed protocol ontwikkeld door de Brit Prof. Dr. Randall Parrish en de Duitser Dr. Axel Gerdes, die vorig jaar het contact met Durakovic definitief hebben verbroken.

Pseudo-wetenschap en fantastische verhalen

In 1999/2000 namen de tegenstellingen binnen de anti-uraniumwapenbeweging toe. In de periode na de oorlog in Kosovo, werden op de du-list voor het eerst berichten gepost, voor het eerst ook anoniem, die de wenkbrauwen deden fronsen. Naast de bekende politieke retoriek en propagandaverhalen van het Internationaal Actie Centrum in New York, maoïsten en andere fans van Slobodan en Saddam, verschenen er nu ook pseudo-wetenschappelijke teksten, waarin de meest groteske onzin werd beweerd. De DU-activisten waren al vertrouwd met de manier waarop het Pentagon en andere autoriteiten de milieu- en gezondheidseffecten van stofdeeltjes DU bagatelliseerden. Maar het was even wennen dat er in eigen kring een beweging op gang kwam die er een gewoonte van ging maken om de effecten van DU te overdrijven of te komen met beweringen die elke grond misten. Een voorbeeld daarvan is dat de hoeveelheid radioactiviteit van DU die in Irak en Afghanistan zou zijn vrijgekomen het equivalent zou hebben van 40.000 Hiroshima-bommen[7]. In plaats dat deze zelfbenoemde deskundigen fel werden bekritiseerd, vielen hun irreële denkbeelden in goede aarde bij de achterban van vele anti-uraniumwapengroepen, vooral in Japan, die eind jaren negentig ontstonden. Ook veel gevestigde organisaties hielden consequent hun mond, zelfs als hun gevraagd werd kleur te bekennen, zodat deze desinformatie getolereerd en gehonoreerd werd. Ook ikzelf heb desinformatie een aantal jaar onbewust toegestaan, want alle mails uit die hoek, ook die aan mij gericht waren, gooide ik direct in de prullenmand. Daardoor nam ik niet deel aan de bestrijding van de opkomende desinformatiecampagne. Achteraf heb ik daar spijt van, omdat ik hierdoor op een gegeven moment geen zicht meer had op wie er allemaal deel uitmaakte van het kamp dat ik wantrouwde. In de periode rond 2004 was de situatie zo uit de hand gelopen dat er in de anti-uraniumwapenbeweging een onwerkbaar klimaat van verdeel en heers was geschapen. De desinformanten bedienden zich van scheldkanonnades en karaktermoorden door middel van hatemail. Deze mails hadden een venijnigheid waar de trash-campagne van Bush nog van kon leren. Jarenlang werden de kritische geesten in de beweging hiermee achtervolgd,

veelal anoniem, tot aan hun werkgevers aan toe. Het dreigen met een rechtzaak in de VS drong deze bedreigingen enigszins terug, maar deze techniek blijft bij sommigen in zwang.

Naast de aanname dat overheden bewust desinformatiecampagnes opzetten, heeft het geloof van slachtoffers in de overdrijving van de effecten van uraniumwapens, denk ik, ook te maken met de houding van die betrokken overheden: geen openheid van zaken geven en alles toedekken. Door de mogelijke effecten van uraniumbesmetting, waaronder chronische ziektes, kankers en geboortefwijkingen, in de doofpot te stoppen en te doen alsof er niets aan de hand is, gaan slachtoffers, maar ook activisten die het niet zo nauw nemen met waarheidsvinding, overal iets achterzoeken en ontwaren ze overal complotten, die er vaak helemaal niet zijn. Ze worden daardoor een makkelijke prooi voor de leiders van de desinformatiecampagne.

Een schrijnend voorbeeld is de nasleep van de Bijlmerramp - waarbij DU ook een rol speelt. Ofschoon de parlementaire enquetecommissie in 1999 geen direct verband kon aantonen tussen de vliegcrash en de gezondheidsklachten in de Bijlmer werd de slachtoffers een epidemiologisch onderzoek en adequate medische zorg beloofd[8]. Maar daar kwam uiteindelijk helemaal niets van terecht[9]. Die houding maakt de situatie alleen maar erger dan het al was. De meeste slachtoffers werden en worden geheel aan hun lot overgelaten en hun gezondheid holt met de dag achteruit. De verbittering onder hen is groot. In zo'n klimaat vallen bijvoorbeeld verhalen over het illegaal vervoer van plutonium en gemanipuleerd mycoplasma in het vliegtuig al gauw in vruchtbare aarde.

Het enige waar al de slachtoffers mee zijn gebaat zijn politici en beleidsmakers die hun verantwoordelijkheid nemen. Die hen op basis van de (wetenschappelijke) informatie die voor handen is eerlijk vertellen aan wat voor gezondheidsrisico's ze hebben blootgestaan en vervolgens alles in het werk stellen om het leed van de slachtoffers te verzachten. In plaats daarvan heeft de Nederlandse overheid de situatie voor de slachtoffers van de Bijlmerramp alleen maar erger gemaakt door hen gezondheidsonderzoek en medische zorg in het vooruitzicht te stellen en ze dat vervolgens te onthouden.

Een andere oorzaak waardoor de mogelijke gezondheidseffecten van uraniumwapens enorm worden overdreven is het toenemend gebruik van internet. Pseudo-wetenschappelijke artikelen of artikelen met ongefundeerde claims vinden razendsnel hun weg naar de 'gelovigen'. Alle complotdenkers komen ruimschoots aan hun trekken en nemen voetstoots aan dat de geboden informatie onfeilbaar is.

Door het maken van uitzinnige claims waar slachtoffers en bijvoorbeeld de achterban in Japan voor vielen heeft het UMRC van Dr. Durakovic de anti-uraniumwapenbeweging een slechte dienst bewezen. Recent is hij door de mand gevallen met betrekking tot de rechtzaak van Richard ('Nibby') David, een ernstig zieke werknemer die in een Britse wapenfabriek werkte. Door Durakovic werd hij positief getest op uranium[10]. Op basis hiervan begon David een procedure, nauwelijks op te brengen gerechtelijke procedure tegen zijn werkgever. Begin maart 2006 werd bekend dat hij zijn zaak had verloren[11].

Het UMRC had ook 'hoge waarden' van DU getest in het bloed van 7 Amerikaanse soldaten. Dezelfde bloedmonsters zijn recent opnieuw getest door onafhankelijke onderzoekers. En ook hier bleek dat de veteranen vals positief waren getest door Durakovic en zijn UMRC[12]. Deze zaak is pas zeer recent aan het rollen gebracht, en hierover is zeer zeker nog niet het laatste woord gezegd.

Durakovic is niet de enige oplichter die grote populariteit geniet in de anti-uraniumwapenbeweging. Ook Leuren Moret en Doug Rokke, eveneens uit de Verenigde Staten, worden beschouwd als grote helden. Moret zegt deskundig te zijn op het gebied van straling en gezondheid, maar heeft geen enkele studie in die richting genoten. Haar CV op het internet lijkt van leugens aan elkaar te hangen[13]. Zo beweert ze bijvoorbeeld dat ze zou hebben samengewerkt met Dr. Hari Sharma, die gerenommeerd onderzoek heeft verricht onder veteranen die met DU zijn besmet. Sharma ontkent met haar te hebben samengewerkt. Hij was notabene één van de slachtoffers van een ongekende

haatcampagne die Moret in samenwerking met leden van het UMRC voerde tegen mensen die het werk van de UMRC ter discussie stelden. Als gevolg hiervan is Sharma zelfs enige maanden ondergedoken. Leuren Moret is ook degene die de hoeveelheid radioactiviteit afkomstig van uraniumwapens gelijkstelt met 40.000 Hiroshima-bommen.

Moret werkt samen met Doug Rokke, die in interviews tussen 1997 en 2005 verklaarde dat hij na de Golfoorlog van 1991 een team van 100 man Amerikaans defensiepersoneel leidde, die betrokken waren bij ontsmettingswerkzaamheden. Van deze 100 mensen zouden er de ene keer 20 en de andere keer 30 door blootstelling aan verarmd uranium zijn overleden.[14] Dan maakt een lid van een Amerikaans onderzoeksbureau op de website van Axis of Logic in een brief van 12 april 2005 duidelijk dat medewerkers van zijn bureau in 1998 een lijst hadden samengesteld met 29 namen van mensen die volgens Rokke deel hadden uitgemaakt van 'zijn team'. Ze waren in staat om 22 van hen te interviewen. 15 van deze 29 mensen bleken wel op voertuigen die met DU besmet waren te hebben gewerkt maar maakten geen deel uit van 'zijn team'. 2 van de 29 veteranen waren overleden, maar hadden niet gewerkt met DU[15]. Sindsdien staat er in de CV van deze charlatan op het web: '2 van Dr. Rokke's schoonmaakteam van ongeveer 15 mensen zijn nu dood' (..), wat nog steeds bezijden de waarheid is[16].

Project Censored

Het is haast onvoorstelbaar dat dit soort lui serieuze aandacht blijven krijgen. Zo werd de 'onderzoeksjournalist' Bob Nichols voor zijn artikel, waarin hij de radioactiviteit van verarmd uranium in Irak en Afghanistan vergelijkt met 250.000 Nagasaki-bommen, beloond met de titel 'Project Censored Award Winner 2005' - in al hun wijsheid besloot Project Censored de studie 'High Uranium Levels Found in Troops and Civilians' van het UMRC [17], waarvan Bob Nichols medeauteur was, te benoemen als het meest onterecht gecensureerde verhaal van 2005. Het Project presenteert het cijfer van ruim 2000 ton DU, dat sinds de invasie in maart 2003 in Irak zou zijn afgevuurd als een feit, terwijl het officiële cijfer ongeveer 120 ton bedraagt[18]. Je vraagt je af wat mensen ertoe beweegt om zo te overdrijven. Immers, is het al niet erg genoeg dat burgers en soldaten gezondheidsrisico's lopen? Mijns inziens behoren activisten zich te beperken tot de feiten, broodje aap-verhalen geven mij en mijn medestanders alleen nadeel in het ontzenuwen van de broodje aap-verhalen van het Pentagon.

De vertwintigvoudiging van het officiële cijfer, zoals Project Censored doet, is terug te voeren op de desinformatie gepubliceerd door een zekere Dai Williams, een voormalig bedrijfspsycholoog van een multinationale onderneming. Er zouden talrijke kruisraketten en laser-gestuurde bommen, uitgerust met een lading verarmd uranium tot 400 kg of meer, in Afghanistan zijn gebruikt[19]. Hij baseert dat op patenten, maar die patenten vormen nog geen bewijs dat die typen worden geproduceerd, laat staan dat ze worden gebruikt. Hiervoor is nooit bewijs geleverd. Het wordt door het Amerikaanse Leger ontkend[20]. Voor zo ver bekend wordt DU militair alleen toegepast in pantserdoordringende kogels of antitankgranaten van klein tot groot kaliber en in de bepantsering van tanks.

Op het *International Criminal Tribunal for Afghanistan* in Tokio (2003) [21] en het *World Tribunal on Iraq* in Istanbul (2005) [22] kregen Leuren Moret en de haren alle ruimte om te vertellen over de 'nucleaire holocaust' die in Afghanistan en Irak met duizenden tonnen uranium door de VS is aangericht [23]. Ikzelf zou niet verder durven gaan dan het vermoeden uitspreken dat het gebruik van uraniumwapens epidemieën van geboortefwijkingen en chronische en dodelijke ziektes heeft veroorzaakt. Bovendien is het nog maar de vraag of er überhaupt wapensystemen met verarmd uranium in Afghanistan zijn gebruikt. Je kunt hooguit zeggen dat er sprake is van 'circumstantial evidence'. In het UMRC-rapport (2003) wordt ook gesuggereerd dat er in Operation Enduring Freedom op grote schaal 'non-depleted' of natuurlijk uranium (NU) zou zijn gebruikt in plaats van DU. Ook hiervoor is nooit bewijs geleverd.

Chris Busby

Een recent voorbeeld van een ander pseudo-wetenschappelijk rapport is dat van Chris Busby en Saoirse Morgan[24]. Busby is één van de oprichters van de Low-Level Radiation Campaign (LLRC) in Wales en een drijvende kracht achter de European Committee on Radiation Risks (ECRR) [25]. Eind februari 2006 heeft hij en zijn collega het rapport 'Did the use of Uranium weapons in Gulf War 2 result in contamination of Europe?' [24] aangeboden voor publicatie in *European Biology and Bioelectromagnetics*. Door vernietigende kritieken staat nu al vast dat het de peer review-toets niet zal doorstaan[26]. De auteurs beweren dat ze 'natuurlijk uranium', afkomstig van afgevuurde uraniummunitie tijdens de Irak-oorlog van 2003, hebben gevonden in luchtfilters vlakbij het Britse kernwapencomplex in Aldermaston. Busby wordt in de media geciteerd als dat er bewijs zou zijn dat de uraniumwapens die in Irak zijn gebruikt niet alleen de lokale bevolking heeft blootgesteld aan uraniumstofdeeltjes, maar ook hele populaties mensen op honderden tot duizenden kilometers afstand van de bron.

Wederom wordt in dit rapport gesteld dat het Amerikaanse Leger naast verarmd uranium gebruik zou maken van 'natuurlijk' uranium (NU) in uraniumwapens, waartoe deze auteurs ook grote bommen ('bunker busters') rekenen. Voor het gebruik van NU, laat staan in grote bommen, is, zoals eerder gesteld, geen enkel bewijs. Verder geven de auteurs onvoldoende duidelijkheid hoe het uraniumstof van Irak in Engeland terecht zou zijn gekomen. De wind in Irak waaide ten tijde van de oorlog in 2003 naar het oosten en het zuiden. Verder beschouwen ze geen alternatieve mogelijkheden hoe het natuurlijk uranium in de luchtfilters terecht kan zijn gekomen. Ook geven ze geen uitleg waarom er geen DU, waarvan in elk geval bewezen is dat het gebruikt werd, in de filters is gevonden. Kortom hun verhaal lijkt uit de duim gezogen.

ICBUW

Eind oktober 2003 vond er in Hamburg een grote conferentie plaats tegen uraniumwapens, georganiseerd door *Gewaltfreie Aktion Atomwaffen Abschaffen* en *Nuclear Energy Information Service* [27]. Op die conferentie waren de meeste fantasten en charlatans die sinds 2001 de anti-uraniumwapenbeweging domineren present. In de hoop de goede krachten in de beweging te bundelen werd ik medeoprichter van een coalitie van organisaties die twee weken voor deze conferentie bijeenkwam voor haar eerste vergadering[28]. Gaandeweg kwam ik tot het besef dat ik me vooraf te weinig heb verdiept in de motieven van de deelnemende organisaties. Helaas bleken de meeste organisaties binnen de coalitie wel degelijk vatbaar voor de irrationele denkbeelden die de anti-uraniumwapenbeweging hebben vergiftigd. Zo bleven een deelnemende Japanse organisatie de boodschap van Durakovic, Rokke en Moret verspreiden en hen als adviseur aanhalen.

Juist bij een campagne tegen uraniumwapens is het van groot belang om onbevooroordeelde wetenschappers als adviseurs te hebben. Het is bijzonder jammer dat niet alleen aan de kant van de betrokken autoriteiten, maar ook aan de kant van de anti-uraniumwapenbeweging de wetenschap het slachtoffer is geworden. Woordvoerders van het Pentagon laten in hun uitleg belangrijke informatie weg, zodat het lijkt alsof de gezondheidseffecten reuze meevallen. De charlatans van de anti-uraniumwapenbeweging doen precies het tegenovergestelde door de mogelijke effecten van DU enorm te overdrijven.

De Stichting Laka blijft campagne voeren tegen uraniumwapens, maar dan wel stoelend op een solide wetenschappelijke basis. Het is jammer dat de campagne zich niet hoeft te beperken tot het analyseren en weerleggen van de propaganda van militaire en politieke autoriteiten, maar dat het realiteit is geworden dat ook de strijd tegen de kletspraatjes en onzin die activisten en 'fake'-wetenschappers verspreiden er inmiddels ook bijhoren. Jack Cohen-Joppa van de *Nuke Resisters* (Tucson, Arizona) en Dan Fahey van onder meer *Veterans for Common Sense*, die deel uitmaken van de *Military Toxics Project*, hebben die rol jarenlang met verve vervuld. Door het 'kritiekloze' deel van de anti-

uraniumwapenbeweging worden ze uitgekotst, maar ze hebben de wetenschappelijke waarheid (ja, ik beseft dat de westerse wetenschap reductionistisch is, maar er is geen alternatief - hvdk) aan hun zijde. Het lijkt alsof de tijd is gekomen dat Asaf Durakovic, Leuren Moret en Doug Rokke door hun leugens worden ingehaald en de anti-anti-uraniumbeweging hun momentum heeft verloren.

Bronnen:

01. Dr. Alexandra Miller van het Armed Forces Radiobiology Research Instituut (AFRRI) wordt uitgebreid geciteerd in een recent rapport van het Institute for Energy and Environmental Institute (IEER), tevens wordt een overzicht gegeven van haar publicaties: Makhijani, Arjun and Smith, Brice; Costs and Risks of Depleted Uranium from a Proposed Enrichment Facility. Science for Democratic Action, Vol.13,nr.2, June 2005. pp 10-11.
<http://www.ieer.org/sdfiles/13-2.pdf>
02. Verarmd uranium ('depleted uranium' of DU) is het bijproduct dat ontstaat bij het verrijken van natuurlijk uranium. Het begrip 'verarmd' heeft betrekking op het gehalte van het splijtbaar uranium-235, dat ruim wordt gehalveerd ten opzichte van het gehalte in natuurlijk uranium.
03. WISE News Communiqué on December 19, 1997; Forum against military use of depleted uranium. www.antenna.nl/wise/483-4/4793.html
04. Fahey, Dan; Depleted Uranium Weapons: Lessons from the 1991 Gulf War. Depleted Uranium: A Post-War Disaster. Laka Foundation, May 1999
<http://www.wise-uranium.org/dhap992.html>
05. cndyorks.gn.apc.org/news/articles/iraq/iraq27.htm
06. Een kopie van deze brief e.a. correspondentie van Durakovic zijn in het bezit van stichting Laka.
07. Moret, Leuren. Depleted Uranium: The Trojan Horse of Nuclear War.
www.mindfully.org/Nucs/2004/DU-Trojan-Horse1jul04.htm
08. Parlementaire enquête vliegcramp Bijlmermeer (1998-1999)
<http://www.parlement.com/9291000/modulesf/g8pdjdmj>
09. Jun 26, 2001/persbericht: Tweederde getroffen en Bijlmercramp onderzocht
http://www.movb.nl/artman/publish/article_15.shtml
Rapporten en persberichten met betrekking tot het Medisch Onderzoek Bijlmercramp zijn te vinden op de website van Ed Steur: <http://home.planet.nl/~steur196/onderzoek.htm>
10. BBC News Sunday, 11 July, 2004; 'Uranium poisoning' man sues firm
<http://news.bbc.co.uk/1/hi/england/devon/3884687.stm>
The Observer, Sunday July 11, 2004, Briton sues US giant over 'uranium poison'
Landmark court case could establish critical link for Gulf war veterans
http://observer.guardian.co.uk/uk_news/story/0,6903,1258632,00.html
11. BBC News Thursday, 2 March 2006; Man loses depleted uranium action
<http://news.bbc.co.uk/1/hi/england/somerset/4766580.stm>
12. E-mail van Dan Fahey over zijn correspondentie met de wetenschappers die de testen opnieuw uitvoerden.
13. <http://www.zi-activism.net/downloads/nonZi/leurenbio.htm>
14. Voorbeelden:
30 van de 100:
April 2003 Idaho Observer: Death By Slow Burn:How America Nukes Its Own Troops
<http://proliberty.com/observer/20030401.htm>
20 van de 100:
DU: Washington's Secret Nuclear War; Shaheen Chugatai / Aljazeera (Doha) 14sep04;
<http://www.mindfully.org/Nucs/2004/DU-Secret-Nuclear-War14sep04.htm>
15. Brief Roger W. Helbig op: http://www.axisoflogic.com/artman/publish/article_16591.shtml
16. <http://www.interactorg.com/Dr.%20Douge%20Rokke.htm>
17. <http://www.projectcensored.org/publications/2005/4.html>
18. Dan, Fahey; The emergence and decline of the debate over depleted uranium munitions 1991-2004. 20 June 2004. p.8

<http://www.antenna.nl/wise/uranium/pdf/duemdec.pdf>
19. <http://www.eoslifework.co.uk/u23.htm>
20. http://www.gulflink.osd.mil/du_ii/du_ii_refs/n52en215/9354_019_0000001.htm
http://www.gulflink.osd.mil/du_ii/du_ii_refs/n52en216/9354_020_0000001.htm
21. www.ratical.org/radiation/DU/ICTforAatT.html
traprockpeace.org/tokyo_trial_13march04.doc
22. http://wethemedia.tv/media_edge_archive.html
www.worldproutassembly.org/archives/2005/05/the_militarys_d.html
23. <http://www.ureader.co.uk/message/670220.aspx>
24. The Uranium Boomerang. Fallout from Gulf War 2 crossed Europe and arrived in Britain within nine days. <http://www.llrc.org/>
25. <http://www.euradcom.org/>
26. www.wise-uranium.org/pdf/duawedf.pdf
27. www.uraniumweaponsconference.de
28. <http://www.bandepleteduranium.org/modules.php?name=News&file=article&sid=5>